

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 95

číslo: 47

22. listopadu 2015

Cena: 8 Kč

Divné věci v kolumbáriu

Na konci měsíce září jsme u nás v Hradci Králové prožili radostné chvíle, neboť právě k nám se sjeli mládežníci z nejrůznějších koutů naší církve. Ty čtyři dny, které jsme společně strávili, byly plné přednášek, her, hudby, diskuzí, modliteb, rozhovorů a sdílení. Pán Bůh při nás stál, takže se vše vydařilo: počasí bylo dobré, nikomu se nic zlého nestalo, sjeli se skvělí lidé a většina z nich odjížděla moc spokojená.

Chtěla bych se s vámi ale podělit o něco jiného... Nevím, jestli náš areál v Hradci znáte, skládá se ze čtyř částí (budova fary, budova diecéze, sbor a kolumbárium), které dohromady tvoří loď plující městem. Loď, která má symbolizovat Boží záchranu. A tato loď má své pasažéry při bohoslužbách, jednotlivých setkáních, výstavách - ale většinou všichni přijdou a odejdou, a tak je náš areál nejvíce zaplněn lidmi, kteří sem přicházejí zavzpomínat na své zesnulé blízké, jejichž ostatky jsou umístěny v kolumbáriu. A právě na tomto setkání se stal s našim areálem zázrak - údolí suchých kostí ožilo. Náš církevní prostor přestal fungovat jen jako pohřebiště, ale ožil mladými lidmi klidně se sluníci v rozhovoru na trávě. Byl čas a byl prostor věnovat se v lásce jeden druhému. A právě o tom by naše církev měla být - nejen o minulosti, ale i o zažívání nebeské budoucnosti v přítomnosti.

Děkuji všem, kteří přijeli, všem, kteří se podíleli na programu, a hlavně děkuji Pánu Bohu za naději, že dává život i tam, kde to nečekáme.

Františka Klásková

Bible včera, dnes a zítra

„Bible – včera, dnes a zítra“ je název unikátní putovní výstavy, která se uskutečnila ve Frenštátě pod Radhoštěm ve dnech 12. až 22. října v zasedací síni městského úřadu. Byly zde vystaveny Bible historické české i zahraniční, nejstarší z roku 1549 a 1556-7. Bible a kancionál v řeči černošského kmene Zulu, Bible v esperantu nebo ve vietnamštině, evangelium sv. Marka, psané na cigaretovém papíře politickým vězněm na Mírově a jiné pozoruhodné exponáty. A také Bible nové v různých formátech a provedeních, Bible pro děti. Daly se zde zakoupit Bible i jiná náboženská literatura a knížky pro děti, CD a DVD. Vernisáž zahájila starostka Zdeňka Leščišinová za účasti členů městského úřadu, zástupců církví působících ve Frenštátě p. R. a historicko-vlastivědné společnosti Moravian ze Suchdolu nad Odrou. Doprovodným programem po dobu konání výstavy byly téměř každý den přednášky týkající se Bible a témat s ní souvisejících;

autory byli většinou faráři a kazatelé církví z Frenštátu. Všechny přednášky byly zajímavé a přínosné, posluchači měli možnost se seznámit s historickými skutečnostmi, které neznali, či pochopit některé příběhy z jiného úhlu pohledu. Někteří přítomní vydali autentická svědectví o změně svého života vlivem čtení Bible. Díky internetu bylo hodně posluchačů v přímém přenosu v Česku i v zahraničí. Velice zajímavá byla přednáška Petra Krynského o Janu Husovi a jeho vlivu na český překlad Bible a také o Biblich, vydaných později; některé z nich byly součástí výstavy. O příbězích a podobnostech v Bibli zasvěceně a poutavě promluvila naše ses. farářka Martina Smolková. Jednatel historicko-vlastivědné společnosti Moravian Zdeněk Valchář seznámil s historií útlaku čtenářů Bible v období rekatolizace, založení Ochranova a působení Moravských bratří na šesti kontinentech světa. Díky za možnost umístění výstavy patří zejména Zdeňku Kogutovi, kazateli Církve adventistů s. d. a pořadateli akce, a též starostce paní Leščišinové. **Jaromíra Stehlíková**

Exegetický maraton 2015

Už potřetí hostil kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí Exegetický maraton. V pátek 30. října se zde sešli lidé, kteří sdíleli společný zájem – zájem o Bibli a o její výklad. „ČLOVĚK – JEHO SÍLA A SLABOST“, takové bylo nosné téma třetího ročníku Maratonu.

Během pátečního odpoledne a večera se představilo devět vykladačů Písma, kteří si zvolili různá podtémata svých příspěvků.

Jako první vystoupila naše duchovní, doktorandka HTF a hlavní organizátorka akce Martina Viktorie Kopecká. Její příspěvek nesl název „Beránku Boží, který snímáš hříchy světa – Vizuálně-exegetický pohled na Ghentský oltář“. Martina přítomné posluchače seznámila s nepříliš známou vykladačskou metodou, vizuální exegezi, kterou prezentovala na Ghentském oltáři, jehož autory jsou bratři van Eyckové.

Jako druhý vystoupil doktorand ETF Dávid Cielontko s příspěvkem „Pane, nedbáš, že hynieme?“ Dávid už pracoval s textem známými vykladačskými metodami. Stejně tak i doktorand ETF Samuel Jezný – „Pane, pošli iného místo mňa“. Díky jeho projevu jsme se mohli zamyslet nad tím, jak jsme vhodnými nástroji pro Boží dílo, ale z jeho úkolů se snažíme vymluvit.

Jako čtvrtý se představil absolvent HTF a doktorand PedF Robert Kutšan, jeho úvaha o důstojné a slavné smrti vzbudila mezi posluchači opravdu velký zájem. Hned druhý den mě lidé prosili o jeho kontakt, aby mohli pokračovat v diskusi, kterou na Maratonu započali. Přednáška nesla název „Kdo by usiloval svůj život zachovat, ztratí jej, a kdo jej ztratí, zachová jej.“

Po řadě čtyř doktorandů vystoupil docent, František Ábel, vedoucí katedry Nového zákona na Evangelické teologické fakultě v Bratislavě, s tématem „Epithumia ako náboženská motivácia“. Mluvilo se tedy o velké lidské síle i slabosti –

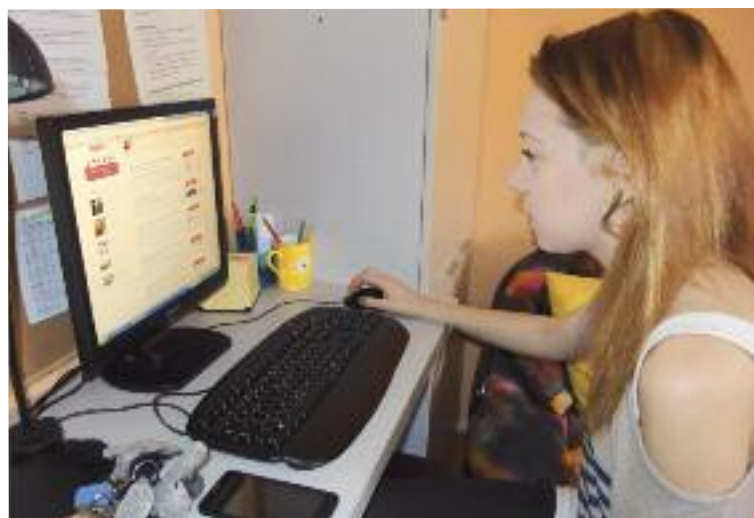
žádostivosti. Žádostivost po Bohu i po hříchu skutečně patří k lidským vlastnostem.

Pedagog naší fakulty Jiří Lukeš vystoupil s úvahou „Všechno je mi dovoleno – ano, ale ne všechno mi prospívá“. Promluva proděkana HTF Jiřího Vogela se týkala, jak jinak, M. J. Husa – „Specifika Husova výkladu Písma v nauce o predestinaci“. Předposlednímu přednášejícímu, doktorandu HTF Borisi Svobodovi se příspěvkem „Nenásilie páchané na člověka“ podařilo nejen rozesmát všechny posluchače, ale svou ostrou palbu zamířil i, jak se říká, mezi své, mezi teology. Večer ukončil Martin Kováč, doktorand hned dvou teologických fakult. Jeho příspěvek se zajímal o pojetí pojmů *sarx* a *soma* v Pavlových listech a nesl název „Dualita v Pavlově antropologii“. Jak jste jistě poznali z názvů příspěvků, přednášející byli i letos ze dvou bratrských národů. Ale i z několika různých církví. Pokud mohu letošní ročník Maratonu zhodnotit, musím říci, že byl zatím nejpovedenější. A to jak angažovaností návštěvníků, tak kvalitou předneseného. Pokud jste na Exegetickém maratónu nemohli být, stále máte šanci tuto kvalitu posoudit: I z letošního Maratonu vyjde sborník s kompletními přednáškami a také chystáme video s výběrem z nich.

Ještě mi na závěr dovolu, abych vás upozornila na recenzovaný sborník z Exegetického maratónu 2014 – ETIKA VZTAHŮ, který byl právě v pátek 30. října představen. Je k dispozici za 90 Kč. V případě zájmu o něj nás kontaktujte na: katerina.merglova@cshp.praha.cz.

Kateřina Merglová

Maják - Domov na půl cesty

Je tomu již 8 let, kdy Maják - Domov na půl cesty (DPC) v Praze 4 - Michli zahájil svou činnost. Na stavbu domu přispěli také sestry a bratři jako jednotlivci, i některé náboženské obce. Na provoz sociální služby, která je registrovaná jako pobytové zařízení sociální prevence, z největší části přispívají dotace MPSV a grant Magistrátu hl. m. Prahy, dále Prevence kriminality Magistrátu, MČ Praha 4, nadace Veolia a jednotliví dárci. Domov poskytuje zázemí a pomoc mladým lidem (od 18 – 26 let), kteří odcházejí nebo už odešli ze zařízení ústavní výchovy (z dětských domovů, diagnostických a výchovných ústavů, Klokánků), z pěstounské péče či z dysfunkčních rodin. V Majáku se títo mladí lidé učí dovednostem, které mají po odchodu vést k jejich samostatnosti (jako např. péče o domácnost, hospodaření s financemi, jednání s úřady, hledání si práce, příp. dokončení studia).

Protože do Majáku přicházejí mladí lidé, jejichž osobnost se v průběhu dětství formovala v ne zcela optimálním prostředí, jde převážně o osoby nezralé, deprivované a traumatizované, které často nemají nikoho, na něhož by se mohli s důvěrou obrátit. Proto také Maják nechce sloužit jen jako neosobní sociální instituce, ale

Pokračování na str. 3

Milý čtenáři, už sis objednal Český zápas na rok 2016?

O zlatu a železe

Navštívil jsem jednou svého přítele. Vyndal kousek železa, který měl podivuhodnou schopnost přitahovat kov. Pohyboval magnetem nad stolem, na němž leželo zlato, stříbro a železo. Když se magnet přiblížil k železu, přitáhl je k sobě, zatímco stříbro a zlato, které mají mnohem větší cenu, přitáhnout nemohl. Tento děj mi připomenul Ježíšův výrok: „Nepřišel jsem povolát spravedlivé, nýbrž hříšníky...“

Kdo se považuje za spravedlivého a stačí si sám v domnění, že žádného Vykupitele nepotřebuje, bude ponechán sám sobě. Ježíš jej nemůže k sobě přitáhnout.

Sádhū Sundar Singh

Modlitba

Když životem zlé chvíle jdou
a kámen v srdce slét
modlitbu jednu zázračnou
se modlím nazpaměť.

Je v souzvuku slov oživlých
zdroj blahodárných sil
posvátná kráska dýše z nich
tajemně do mých chvil.

Břemeno duše je to tam,
ten tam je pochyb mrak -
zas víru mám, dar slzí mám
a lehko, lehko tak...

Michail Jurjevič Lermontov

(Obr.: D. P. Palen: Lermontov po bitvě u řeky Valerik, Wikipedia)

Z kazatelského plánu

Krista Krále

Bože, předej své soudy králi a svou spravedlnost královskému synu, aby obhajoval tvůj lid spravedlivě a tvé ponížené podle práva. ŽALM 72,1-2

První čtení: Daniel 7,9-10.13-14

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VII):

1. Abychom za naše vykoupění vděční byli a ke spáse bližních pracovali, modleme se k Hospodinu.
2. Abychom znamení času rozeznávali a duchovně bdělými zůstávali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku, Hospodine, svého Syna jsi pomazal na velekněze a krále. Jeho spásným dílem obnov celé stvoření a sjednot' všechny národy pod jeho milostivou vládou! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Zjevení 1,4b-8

Evangelium: Jan 18,33-37

Verše k obětování: Žalm 21,2.4

Verš k požehnání: Marek 11,10

Modlitba k požehnání:

Panovníku, Hospodine, ze své milosti jsi nás učinil královským kněžstvem svého Syna, abychom hlásali tvé mocné skutky. Vyšli nás svědčit o jeho vítězství nad smrtí a jeho věčném království, aby všichni lidé spatřili podivuhodné světlo Kristovo! Jemu buď sláva navěky. Amen.

Vhodné písně: 31, 37, 59, 64, 68, 75, 82, 83, 88, 269, 303

Areopág Jeronýma Pražského

ZE SORBONNY AŽ DO PRAHY

Jeroným Pražský patřil mezi netypické intelektuály vrcholného středověku. Vzdělaný, rétoricky velmi zdatný, charismatický, výřečný až ke své škodě, oblíbený mezi studenty, aktivní, bojovný, prudký až choleric, výbušný, ale s velkým srdcem. Muž, jehož protivníci nedosahovali mu ani po pás, ani co do charismatu, ani co do vzdělanosti a výmluvnosti. Muž, proti němuž stáli velmi zřídka muži stejně vzdělaní (rektor pařížské univerzity Gerson) nebo muži mocnější, ale nikoliv schopní jej přeargumentovat (arcibiskup Zbyněk Zajíc z Hazmburka); muži, kteří zradili český reformní směr a nyní ještě více horlili proti Husovi a Jeronýmovi (Štěpán z Pálče), nebo prostě hlupáci a prohnání kariéristé. Takoví, které najdete v každé době, na všech možných postech, ve funkcích světských i církevních. Jeronýma, tak jako kdysi Sókrata, hnala touha po vzdělání. Na konci 14. století, coby muž sotva adolescentní, zapíše se na pražskou třífakultní univerzitu (resp. na artistickou fakultu, čili na fakultu svobodných umění), kde se v roce 1398 stal bakalářem. V letech 1399 – 1401 studuje na anglické univerzitě oxfordské a v letech 1402-3 možná pobývá na svatých místech jeruzalémských. Vrací se domů člověk zasažený „geniem loci“ míst, po nichž kráčel Ježíš Nazaretský? Zdá se to více než pravděpodobně!

Přesto se nestane jako Jan Milíč z Kroměříže „chudým v Kristu i v majetku“, ale nestane se ani držitelem církevního obročí, např. kanovníkého, jako Matěj z Janova. Ani nemohl, nestal se totiž nikdy knězem, neboť obdržel za svého života jen nižší svěcení (akolyta). Nebyl dokonce ani typickým teologem, spíše filosofem, ne nepodobný Sókratovi, Senekovi či Marku Aureliovi v jedné osobě. A stále studuje. V roce 1404 a 1405 studuje na tehdejší nejprestižnější evropské univerzitě, na pařížské Sorbonně. Je mu uznán bakalářský gradus z Prahy a nakonec je mu propůjčen mistrovský gradus svobodných umění. Nutno podotknout, že ani v Paříži neudrží Jeroným jazyk na uzdě a brzy na sebe upozorní wyclifismu až příliš podobnými výroky. A protože mu hrozí opravdu velké problémy, udělá to, čeho se v životě

dopustí ještě několikrát, uprchne! Neschová se však v Praze, jak bychom čekali, ale odchází nejprve do Kolína nad Rýnem, kde byl brzy imatrikulován a získal opět magisterský gradus. Posléze odchází do dalšího univerzitního města Heidelbergu, kde získá nejenom další ze svých mistrovských gradů (květen 1406), ale vzbudí rozruch některými svými wyclifismem zavánějícími výroky. Ne nadarmo je na něj v průběhu pobytu v Heidelbergu podána žaloba k soudní stolici biskupa wormského Matouše z Krakova. V rámci své heidelbergské disputace se měl Jeroným dopustit několika skandálních výroků. První z nich se týkal existence údajných věčných pravd mimo samotného Boha, který tyto pravdy nazírá. Velmi zjednodušeně řečeno, vadnost výroku spočívá v tom, že se zde předpokládá existence na Bohu nezávislých, věčných duchovních entit, čímž dochází k určitému ontologickému dualismu. Jeroným v Heidelbergu spáchal i další „pochybné činy“. Vylkládal např. tajemství sv. Trojice pomocí tzv. „štitu víry“, který je velmi originální, neopakovatelnou a velmi zdařilou snahou propojit nauku o sv. Trojici s jejím zpřítomněním v jednotlivých přírodních živlech (např. voda, oheň). Skutečnost, že si „nějaký malý pražský filosof“ dovolil věhlasným mistrům heidelbergským nabídnout kvalitnější, a nikoliv nudný výklad svaté Trojice, jakož i skutečnost, že mezi heidelbergskými mistry se to hemžilo muži bez fantazie či přímo hlupáky, způsobila, že byl Jeroným obviněn z panteismu. Když pak Jeroným, zastánce starého platonského učení, zvaného ve středověku realismus, napadl na půdě heidelbergské univerzity zdejší autority a ikony (Ockhama, Buridana), jakkoli již spolehlivě mrtvé nominalisty, byl oheň na střeše. Vždyť Jeroným si dovolil nazvat „heretiky pravé víry“ ty, kteří v té době byli vyvýšeni na piedestal veškeré křesťanské moudrosti a pravé ortodoxie. Aby toho nebylo málo, uprostřed června 1406 vypukla v Heidelbergu jakási studentská revolta, která byla namířena hlavně proti hlavnímu Jeronýmovi protivníkovi Janu Leganatorovi z Frankfurtu. Nabízí se otázka, nakolik za tím stál sám charismatický Jeroným. Jeronýmovi nezbylo nic jiného nežli „prásknout do koní“. Odchází do Prahy, kde požádal o přijetí do mistrovského sboru pražské fakulty artistické. A zde...? **Martin Chadima**

Nad Písmem

KDO JE MÝM KRÁLEM?

J 18,33-37

Pilát vešel opět do svého paláce, zavolal Ježíše a řekl mu: „Ty jsi král židovský?“ Ježíš odpověděl: „Říkáš to sám od sebe, nebo ti to o mně řekli jiní?“ Pilát odpověděl: „Jsem snad žid? Tvůj národ a velekněží mi tě vydali. Čím ses provinil?“ Ježíš řekl: „Moje království není z tohoto světa. Kdyby mé království bylo z tohoto světa, moji služebníci by bojovali, abych nebyl vydán Židům; mé království však není odtud.“ Pilát mu řekl: „Jsi tedy přece král?“ Ježíš odpověděl: „Ty sám říkáš, že jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ J 18,33-37

Jistota, klid, vznešenost, důstojnost – taková je reakce Pána Ježíše na otázky Pilátovy: „Ty jsi král židovský?“ a „Jsi tedy přece král?“ Jak jednoduché otázky a jak jednoduchá by byla naše odpověď. Je to však skutečně tak jednoduché i pro nás? Pro běžné obyčejné lidi? Je Pán Ježíš opravdu naším osobním králem? Tím, který má nad námi moc; tím, který rozhoduje a vede náš život? Je tím, komu se opravdu chceme klanět každý den?

Podle čeho se vlastně pozná pravý král? Podle atributů královských, podle množství bohatství, znalostí, titulů...? „Jeho vladařská moc je věčná, která nepomine a jeho království nebude zničeno.“ (Dan 7,14)

Kdo z vládců v dějinách lidstva se může honosit alespoň jedním ze jmenovaného? Věčná moc, nezničené království? Nikdo. A přece člověk touží po tom, něco zde zanechat. Něco, co přetrvá navěky. Víme však, že to není možné. Pro nás lidi ne. O jedno se však můžeme pokusit – hledat a následovat našeho Krále. A jako příslušníci tohoto království se také chovat a jednat. A tak jsme konfrontováni každý den s touto otázkou – kdo je mým králem? Sami v sobě prožíváme soukromé boje, porážky a vítězství. Není vždy jednoduché proti přesile najít v sobě sílu a odvahu důvěřovat svému králi. Pravý král je nejen mocný, ale i plný lásky a odpuštění. Tím nás získává a zároveň udivuje. Tím odzbrojuje naši pýchu a troufalost, že spousta věcí zvládneme sami. A tak trénuje naši pokoru. Náš Král je takový: mocný, spravedlivý, milující, odpouštějící. Potřebujeme ho. Hledáme ho celý život a nemůžeme jinak. Každý člověk se ve smutku obrací k Bohu s otázkou: Kde jsi? Proč nemluvíš? A Ježíš odpovídá: „Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.“ (J 18,37) Všichni jsme jeho stvoření, a tak máme v srdci „senzor“, který nám

pomůže uslyšet jeho hlas. Hlas pravdy a pokoje. Hlas našeho Krále. Království bez krále nemůže dlouho fungovat. A stejně tak ani král bez ostatních nebude králem. Nad čím by pak panoval a o koho by se stal? Stojí o nás a my zase potřebujeme svého krále. Položil za nás život, aby nás zachránil. Existuje snad větší důkaz obětavosti a lásky? Tak kde takové království je? Kudy vede cesta? „Moje království není z tohoto světa,“ říká Ježíš Pilátovi v dnešním evangeliu. Cesta k němu vede právě přes zmiňovanou pokoru a odpuštění. Je to cesta lásky. Začít ovšem máme sami u sebe. Právě s odpuštěním a láskou. Možná je zrovna nyní vhodná doba pro toto zamyšlení nad sebou samými. Končí církevní rok a začne nový. Jen od něho přichází milost a pokoj. Vznešená jistota současnosti i budoucnosti – naší i našich blízkých. „Jeho vladařská moc je věčná, která nepomine; a jeho království nebude zničeno.“ (Dan 7,14). Nemůžeme si přát nic lepšího. Jsme v jeho rukou. V rukou Krista Krále. Milost a pokoj od toho, který jest a který byl a který přichází. Všemohoucí. (Zj 1,1a.8). Amen. **Ivana Krejčí**

Všemohoucí, milosrdný Bože. Ty jsi můj Pán a Král. Ty jsi pravým pokojem a plností lásky. Prosím tě za všechny bloudící a hledající, za všechny, kteří ještě nedokázali uvěřit tvé velikosti a milosrdenství. Děkuji ti, že nás neopouštíš, a prosím tě, buď naším Králem navěky věků. Amen.

Maják...

Dokončení ze str. 1

klade si vyšší cíle – poskytnout důvěrné, přátelské, do určité míry rodinné prostředí, v němž se sociální pracovníci snaží mladé obyvatele provést obdobím jejich dozrávání. Každý potřebuje určitý druh podpory, proto se snažíme se každému věnovat také samostatně. Maják se snaží působit také výchovně – v duchu základních křesťanských a obecných morálních principů. Michelská nábo-

ženská obec podporuje Maják různými způsoby: stálými modlitbami, poskytuje své prostory k různým setkáním s obyvateli i k práci a ke skladování věcí, které mnohdy Maják získá od dárců, ale nemůže je ihned použít. V neposlední řadě pro mladé lidi nakupuje vánoční dárky, pečce jim cukroví. Kdybyste se chtěli připojit k podpoře, obraťte se na nás (viz Blahoslav 2016). Loni jsme také byli přímo zavaleni sbírkou, kterou jsme získali díky akci Potravinové banky z obchodního centra v Praze-

Butovicích. Byla to velká akce a také hodně práce po celý den pro naše obyvatele a další dobrovolníky. Hodně však pomohla a nejen nám v Majáku. Spolu s našimi obyvateli prožíváme dobré i zlé. Snažíme se s nimi navázat pevné vazby, které přetrvávají i po jejich odchodu. Proto se k nám vracejí o radu a pomoc, když je potkají problémy, ale také nás informují o svých životních úspěších. (Další informace: www.ekumsit.cz; www.facebook.com/DomovMajak)

Eva Mikulecká

Vojenská duchovní služba CČS(H)

Krátce po vzniku CČS(H) vyvstala otázka, zda se má domáhat zrovnoprávnění s ostatními církvemi v oblasti vojenské duchovní služby a žádat o zřízení vlastní samostatné správy. V listopadu 1921 se ústřední rada rozhodla vyslat konkurz na místo vojenského duchovního. V únoru 1922 byl ve Věstníku MNO zveřejněn výnos, kterým byla od března zřízena vojenská duchovní správa pro všechny vojenské osoby vyznání československého. Netrvalo dlouho a nárůst počtu věřících vyznání československého v armádě vyžadoval zřízení dalších míst vojenských duchovních. Přestože ústřední rada o jejich navýšení požádala již v dubnu 1922, fakticky se tak stalo až o deset let později. V roce 1932 byla zřízena duchovní správa CČS(H) při Zemském vojenském velitelství v Brně, přičemž její působnost sahala i na Slovensko a Podkarpatskou Rus. Na duchovenské místo nastoupil nadporučík Václav Man (Janota), dosavadní farář v Českých Budějovicích a pozdější první brněnský biskup CČS(H).

Neutěšený personální stav během desetiletého mezidobí alespoň částečně kompenzovalo zřízení výpomocné vojenské duchovní správy v Olomouci. Vedením této správy byli až do likvidace duchovní služby v československé armádě v červenci 1939 pověřováni civilní duchovní působící v Olomouci.

Prvním vojenským duchovním CČS(H) byl v březnu 1922 jmenován plukovník Antonín Jakl. Do činné vojenské služby jako římskokatolický polní kurát nastoupil v r. 1890. Všude, kde působil, vystupoval coby uvědomělý Čech. Když vznikla CČS(H), získala v Antonínu Jaklovi jednoho z prvních svých duchovních. Nejprve vypomáhal v duchovní správě v Praze, v letech 1921-1922 byl ustanoven farářem v Praze na Smíchově. Když ústřední rada koncem roku 1921 vyhlásila konkurz na vojenského duchovního, nemohl se přihlásit člověk povolání lepší než plk. Antonín Jakl. Především jeho zásluhou se podařilo provést organizaci vojenské duchovní správy CČS(H) pro celou armádu. Svoji aktivní službu ukončil v r. 1930. Jaklovým nástupcem byl jmenován mj.

Ladislav Kopal. Ve funkci přednosta československé skupiny působil do r. 1949 – s přestávkou v době nacistické okupace a v poválečném období, kdy byl přednostou naší skupiny jmenován Karel V. Vít, který se vrátil ze služby u RAF a později byl penzionován. Úřad generálního vikáře CČS(H) pro brannou moc po něm převzal pplk. Václav Janota, který byl

Plk. Antonín Jakl

v květnu 1949 dokonce jako nekato-lický farář pověřen vedením celého duchovního oddělení MNO, což se stalo vůbec poprvé za dobu trvání vojenské duchovní služby. Tehdy ovšem již nešlo o plnohodnotnou duchovní službu, protože ta byla bezprostředně po únorovém komunistickém převratu postupně likvidována. Její existence se uzavřela na přelomu září a října 1950 a trvalo dalších čtyřicet let, nežli došlo k její obnově.

Přestože byla vojenská duchovní správa CČS(H) nejmladší a nejmenší složkou – v porovnání s katolickou církví a ČCE – duchovní služby v československé armádě, neubralo jí to na významu. Vojenská duchovní CČS(H), mezi které kromě již zmíněných osob patřili František Groh, Jaroslav Kožoušek či Miloš Našinec, si v čase míru i války vydobyli své místo mezi vojáky, kterým skrze hlásané Písmo předávali nepomíjející křesťanské hodnoty a zároveň se jim stávali útočištěm při řešení osobních krizí a těžkostí. Usilovali o to, aby u každého vojáka bez rozdílu vyznání nebyl opomíjen duchovní rozměr jeho života. **Martin Jindra**

Vyslání nových nemocničních kaplanů

V úterý 3. listopadu byla nemocniční kaple ve vojenské nemocnici v Praze-Střešovicích svědkem zvláštní ekumenické bohoslužby – vyslání nových nemocničních kaplanů. Kaple je malá, útulná, nese název Kaple Milosrdného Samaritána, který je symbolem služby lidem v nouzi a potřebným. Právě k této službě se připravilo devět nových kaplanů, mezi nimi i dva faráři naší církve – sestra Mirka Mlýnková a náš syn Jiří Chytil. Každého z kaplanů vyslal s požehnáním představitel jeho církve, za naší církve je vyslal do služby bratr patriarcha Tomáš Butta. Prožívali jsme s manželem velkou radost, snažili jsme se vše zachytit i na fotografiích. Přejeme všem v nové službě hodně lásky, trpělivosti a moudrosti.

Jarmila Chytilová

Z našich setkání

Sbor Krále Jiřího v Jenišovicích u Turnova opět ožívá

Tak by se dala charakterizovat událost, kterou snad někteří pamětníci mohou znát z doby zakládání této náboženské obce CČS(H). Příčinou je počín br. vikáře Benjamina Mlýnka, který připravil ve spolupráci s br. Petrem Truncem z Liberce „Nešpory vděčnosti“ a provedl je ve zmíněném, až dosud převážně osiřelém, ale stále hezkém sboru. Osířelém proto, že generace kdysi pilných průkopníků této náboženské obce již odešla k našemu Pánu a jejich nástupci neprojevili dosti odvahy pokračovat. Program Nešpor vděčnosti byl jako počín k oživení vkusně komponován

z hudebních děl Charpentiera, Mozarta, Bacha, Younga, Cherubiniho i českých mistrů Foerstra, Máchy, Maláta, Lukáše, Brixioho i Smetany a z doprovodných slov br. vikáře z biblických perikop a literárních výňatků od současných spisovatelů. Dokonalé provedení pěveckým sborem CČSH z Liberce, vedeným sbormistrem br. Truncem za varhanního, houslového a violoncellového doprovodu vykouzlilo nádhernou atmosféru. Provedení bylo odměněno spontánním potleskem. Uznání bylo vysloveno i od přizvané návštěvy z Církve bratrské. Těšíme se, že tento skvělý počín

přesvědčí místní obyvatele i lidi z nedalekých obcí, že naše církev dokáže správně laděným slovem i hudbou oslovit věřící i některé dosud váhající. Přejeme br. Benjaminovi mnoho úspěchů.

Čestmír Holeček

Přednáška v Lounech

Přednáška Martina Jindry, historika CČSH, na téma „*Česká pravoslavná církev od Mnichova po obnovu v r. 1945*“ se na konci října konala v Městské knihovně Louny. Vážné téma z období protektorátu a heydrichiády, jež bylo námětem jeho nové knihy, upoutalo pozornost zájemců o historii a roli pravoslavných za 2. světové války. Živý zájem posluchačů o osudy pravoslavných kněží i laiků po atentátu na říšského protektora je znamením, že oběti, které byly přineseny pro dosažení svobody naší země, zůstávají v živé paměti současníků. **HS**

K výročí v Brně-Králově Poli

V Husově sboru v Brně-Králově Poli na ulici Svatopluka Čecha se u příležitosti 90. výročí založení sboru konala v neděli 25. října slavnostní bohoslužba. Liturgii vedli br. patriarcha Tomáš Butta a br. brněnský biskup Juraj Jordán Dovala spolu s br. farářem královopolského Husova sboru Petrem Mečkovským. Zpěvem žalmů bohoslužbu obohatili sestry a bratři z Evangelické církve augsburského vyznání pod vedením br. faráře Martina Grombiřáka. Bohatě navštívenou bohoslužbu svoji účastí podpořili předseda poslaneckého klubu KDU-ČSL PSP ČR Jiří Mihola, který se zabývá životem a dílem Mistra Jana Husa, a Helena Vařejková, radní pro oblast kultury (Zelená pro Královo Pole). **Jana Novotná**

O posledním smyslu

Zamyšlení nad přednáškou

O. Fundy „Umírat pro ideje?“

Během husovské konference v Karolinu 17. září přednesl ThDr. Otakar Funda příspěvek, který se redakce ČZ rozhodla předložit svým čtenářům. Má rovinu etickou a historickou s objeveným upozorněním na ideovou relativitu ve sledu českých dějin počínaje knížetem Václavem a konče prezidenty Havlem a Klausem.

Zvláštní pozornosti však zasluhuje rovina filosofická. V článku, jenž se týká především Husa, vyzývá O. Funda, stoupenec kritického realismu: „Jen se oprostíme od otázky po posledním smyslu a po garanci smyslu.“ Autor přednášky se před dvanácti lety („Kvalitativní pozitivismus“ – *Křesťanská revue* 7/2003) vyslovil takto:

„Umírá celý svět, víme to, ale budeme žít dál, až do konce.“ Za této situace nabídl řešení: „*Bůh nebo beznadě – to je podle mého mínění nepřiměřená alternativa. Kritický racionalismus se svou střízlivou věcností je tertium datur. Vyděsit lidi alternativou „Bůh nebo nicota“ jako prý tou jedinou možnou alternativou, je – jak někdy nezdvorně říkám – „ta křesťanská poťouchlost“, na které po staletí parazituje křesťanské zvěstování.“* Ovšemže nejde o křesťanské parazitování: je to naléhavé tázání, táhnoucí se celými lidskými dějinami.

O co jde tedy především, je otázka po Bohu. Vědecky není možno Boha vyvrátit, o což se snažil mimo jiné marxismus (také kvalitativní, hlásal socialistickou morálku). Naproti to-

mu je řada vědců, přesvědčených o jsoucnosti Boha. A. Einstein: „*Věřím v jednoho osobního Boha a s klidným svědomím mohu říci, že jsem nikdy v životě neholdoval žádné- mu bezbožnému životnímu systému.*“ Sir A. Fleming: „*Dnešní fyzika potvrzuje, že fyzický svět má svůj počátek v tvůrčím aktu.*“

M. Planck: „*Kdokoli studuje fyzický svět, musí uznat existenci osobního Boha.*“ A dávno před nimi nevědec apoštol Pavel: „*Co totiž je u něho (Boha) neviditelné – jeho věčná moc a jeho Božské bytí – to je možno už od počátku světa poznat světle rozumem z toho, co stvořil.*“ Snad bychom to mohli filosoficky nazvat „osvícený racionalismus“. Patrně měl tuto Pavlovu větu na mysli Angelus Silesius: „*Hle, v jednom zrníčku, v té nepatrné kleci, je obraz*

nejprostších i nejzácnějších věcí.“ F. Werfel se vyslovil ve svém spisku „*Velká otázka*“ takto: „*Původ ateismu není v poznání, nýbrž v přání, aby Boha nebylo.*“ Přání může být motivováno uznáním sebe sama za rozhodující autoritu, nevázaným životem bez vyšší odpovědnosti nebo potlačovaným strachem před důsledky špatného života. Naproti tomu nás oslovuje E. Brunner: „*Rád bys, aby Bůh byl, poněvadž jinak všechno je nesmysl.*“ V Bohu se ovšem tají **vysvobozující odpověď na otázku „po posledním smyslu a po garanci smyslu“.**

Alternativa „Bůh nebo nicota“ zní v převedení do příslušné filosofické terminologie „*theismus nebo nihilismus*“: teprve tam pojmově náleží kritický racionalismus jako dosažené tertium datur. Na této úrovni je také

možný plynulý přechod: theolog se může stát nihilistou. Avšak víru v Boha, což není filosofická kategorie, je možno mít, nebo nemít, ztratit, nebo získat: nic mezi tím. Je to jiné vnímání, rozdíl ne stupňový, ale řádový, slovy proroka: „*Jakož převyšují nebesa zemi, tak převyšují myšlení má myšlení vaše a cesty mé cesty vaše.*“ Plato doznává: „*Nelze to pojmouti do slov jako jiné učebné předměty. Když však s tím člověk dosti dlouho žil, stoupá to náhle v duši jako světlo vznícené plápolajícím ohněm a brzy se žije vlastní silou.*“

F. Werfel píše: „*Tento nejhlubší lidský zážitek má desetitisíce stupňů, od nej-jednodušších nálad z přírody až po unio mystica svatých s Bohem.*“ A. G. Jung: „*Přítomnost Boha se zjevuje v hluboké zkušenosti duše.*“

Dokončení příště

Zprávy

Foto k článku na str. 3: Sbor naší církve v Jenišovicích u Turnova opět ožívá. Pěvecký sbor CČSH Levamentum z Liberce pod vedením br. Petra Trunce vystoupil s bohatým programem „Nešpory“ a biblickým a literárním programem br. Benjamina Mlýnka.

Předvánoční povídání

Ekologická sekce České křesťanské akademie zve k přátelskému předvánočnímu popovídání s ohlédnutím za činností v r. 2015 a výhledem do r. 2016, k němuž se sejdem v úterý 8. prosince v 17.30 h v knihovně ČKA ve 3. patře pražského kláštera Emauz (Praha 2, Vyšehradská 49). JNE

Pozvánka do Mikuláše

Srdčně vás zveme do kostela sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze. Každou středu ve 12 hodin sloužíme pobožnost s kázáním a zpěvy z Taizé. Rádi vás přivítáme také v neděli v 10 hodin, kdy se v kostele konají bohoslužby s přijímáním. red

K článku „Vyslání nových nemocničních kaplanů“ na str. 3: ses. Mirka Mlýnková a br. Jiří Chytil v kapli Milosrdného Samaritána ve středočeské vojenské nemocnici.

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

JEŽÍŠ PŘED PILÁTEM

Ve větě chybí dvojice písmen - vyberte je z nápovědy, ale pozor - jsou v ní přeházené.

M..E ..Á..VS..Í NE.. Z ..H..O S..TA

NÁPOVĚDA:

NÍ, TV, KR, VĚ, TO, OJ, LO, OT

(Řešení z čísla 45: Chudá vdova)

Jana Krajčířková

Z ekumeny

• Novoroční benefiční koncert Radka Žaluda

V sobotu 9. 1. od 16 hodin
Místo konání: Husův sbor,
Palackého náměstí 1, České
Budějovice

Cena: 100,- Kč; 50,- Kč děti,
handicapovaní
Vstupenky: předprodej online
www.cbsystem.cz, infocentrum
Borovany, Nové Hrady, Trhové
Sviny

• Adventní trhy Nazaret

29. 11. adventní odpoledne od 14 h,
Borovany

6. 12. Klášter Nové Hrady od 10 h
12. 12. Adventní trh Nová Bystřice
od 14 h

13. 12. Trhové Sviny od 8 - 16 h

14. - 19. 12. Radniční náměstí
Č. Budějovice, denně od 9 - 19 h

14. - 23. 12. Náměstí Přemysla
Otakara Č. Budějovice, denně od
10 - 20 h MH

Zacheus v listopadu

Zveme vás do jihlavského klubu
pro volný čas Zacheus (Komen-
ského 20) ve čtvrtek 26. listopadu
od 18 hodin. Téma: Jihozápad
USA (národní parky, cestopisné
promítání a vyprávění, dobrodruzi
Šenkýřovi).

Stálé akce:

Út 18 h – Hodinka nad Bibli

Út 10 h – Setkání onkologických
pacientů

Čt 18 h – Anonymní alkoholici

e-mail: frantisektichy@email.cz
Tel.: 736 265 817 FT

Lásky nepromlčené

Náboženská obec Karlín a Dialog
na cestě ve spolupráci s Městskou
částí Praha 8 pořádají Setkání třetího
věku. 24. listopadu od 15
hodin vystoupí publicista, diva-
delník a recitátor Mirek Kovářik
s pořadem Lásky nepromlčené.
Představí poetický recitál „osudo-
vých básní“. Nebolí: Co mají spo-
lečného Jiří Orten, Ivan Blatný,
Josef Kainar, Ivan Diviš a Václav
Hrabě...? ON

Pozvánka na seminář

Srdčně zveme na exegeticko-dog-
matický seminář k vánočním tex-
tům na téma Magnificat (Lk 1,39
- 55), který se uskuteční ve středu
2. prosince od 9.30 hodin
v budově ÚÚR v Praze-Dej-
vicích (Wuchterlova 5).
Příhlášky zasílejte na adresu:
kristyna.mlynkova@ccsh.cz. KM

Večere v Emauzích

Národní galerie označuje „dílem
sezony“ Rubensovu Večeri v Emau-
zích. Obraz, unikátní zápujčku
z galerie ve španělském Pradu,
můžete zhlédnout ve Šternberském
paláci v Praze až do 10. ledna 2016.
Petr Paul Rubens interpretoval
tento biblický příběh nevšedně –
s nádechem každodennosti. red

V sobotu 10. října se v kapli sv. Václava Thomayerovy nemocnice v Praze 4-Krči uskutečnila ekumenická bohoslužba. Sešli se zde již potřební duchovní a věřící církvi, kteří kapli pravidelně užívají. Vždy jednou ročně se setkáváme v době kolem výročí otevření původních Masarykových domovů, uprostřed nichž stála od počátku i tato kaple. Bohoslužbu sloužili kazatel Josef Cepl (CASD), který se také zamýšlel nad tématem migrace z pohledu křesťana a Bible, farářka Jindřiška Buttová (CČSH), farář Petr Šleich (ŘKC) a Michal Balek, kaplan Thomayerovy nemocnice. Společně jsme se modlili za nemocné, příbuzné a blízké nemocných, personál nemocnice a za všechny, kteří museli opustit své domovy z důvodu války a násilí. Připomněli jsme si také, že i když se nauky našich církvi v něčem liší, máme toho více společného, než toho, co by nás rozdělovalo. Děkujeme Bohu za toto setkání a za dobré ekumenické vztahy mezi duchovními, kteří spolupracují s Thomayerovou nemocnicí.

Michal Balek

„Návrat ke kořenům“, říká papež František o reformě

Po nikoliv malé reformě Římskokatolické církve volá papež František a jeho hlas je velmi slyšet! Proměna Římskokatolické církve by se tak neměla týkat pouze několika institucí. Mělo by jít o hlubokou transformaci, která by církve vrátila k jejím kořenům. Během návštěvy Florencie to dne 10. listopadu řekl papež František. „Reformu nenaplní bůhvíkolikátý plán na změnu struktur. Znamená to samo o sobě zakořenění v Kristu, nechat se vést jeho Duchem,“ řekl posluchačům papež František. Papež v neděli před věřícími na Svatopetrském náměstí prohlásil, že je odhodlán pokračovat v reformách navzdory úniku citlivých finančních dokumentů z Vatikánu, které poukazují na údajnou zpronevěru církevních fondů pro chudé a nemocné. „Chci vás ujistit, že tato smutná skutečnost mě zcela jistě neodradí od práce na reformě, která s pomocí mých spolupracovníků a podpory vás všech postupuje,“ dodal papež.

Dle tiskového střediska ČBK
připravila Martina Viktorie Kopecká

Objednejte si Český zápas

Týdeník Český zápas můžete i pro Vaše rodinné příslušníky a přátele (vč. starších čísel) objednat na e-mailu: frantisek.brynych@ccsh.cz
Tel.: 220 398 117

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6

Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: PhDr. Václav Drašnar, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik: Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., Ve Žlíbku 77, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Předplatné: Mgr. F. Brynych, tel.: 220 398 117, e-mail: frantisek.brynych@ccsh.cz. Reklama: A.L.L. production; tel. 234 092 866, e-mail: martina.machackova@predplatne.cz

